

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 maja 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził na podstawie w szczególności art. 83 ust. 1 pkt. 1, art. 68 ust. 1 pkt. 1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późno zm.), że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej A. G. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 29.08.2017 r. do dnia 15. 07. 2018 r.

W uzasadnieniu ZUS podkreślił, że ubezpieczona wielokrotnie korzystała z wypłat zasiłków chorobowych i opiekuńczych. Natomiast przychody z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej wnioskodawczyni faktycznie osiągała do czerwca 2017 r., (ostatnia faktura sprzedażowa z 30.06.2017 r.), natomiast od lipca 2017 r. nie miała już żadnych przychodów z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Ubezpieczona wykazywała jedynie koszty stałe związane z działalnością np. takie jak zakup paliwa, zakup usług księgowych, zakup usług telekomunikacyjnych, amortyzacja samochodu, eksploatacja samochodu. Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawczyni zgłosiła do ubezpieczeń jedynie męża M. G. jako osobę współpracującą przy tej działalności w okresie od 1.12.2014 r. do 30.11.2016 r., natomiast nie zgłaszała żadnych pracowników, czy zleceniobiorców. W ocenie organu rentowego biorąc pod uwagę powyższe ubezpieczona faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej. Formalne posiadanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej oraz zgłoszenie się do ubezpieczeń społecznych miało jedynie na celu umożliwienie skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego. (decyzja k. 16 verte – 20 akt ZUS)

Od powyższej decyzji ubezpieczona A. G. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika odwołanie złożyła w dniu 17 czerwca 2019 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że podlega ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od dnia 29.08.2017 r. do dnia 15. 07. 2018 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz o zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych. W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że faktycznie miała zamiar zarobkowego prowadzenia działalności gospodarczej i z sukcesem go realizowała. Przemawia za tym okoliczność, że już w niespełna dwa miesiące od rozpoczęcia prowadzenia działalności osiągnęła pierwsze zyski z prowadzonej działalności. Nie można pominąć także okoliczności, iż działalność gospodarcza prowadzona przez nią jest działalnością rozpoznawalną na rynku, co do dnia wniesienia niniejszego odwołania nie uległo zmianie. W ocenie skarżącej kluczowym jest ustalenie, czy prowadzenie działalności ukierunkowane było na osiągnięcie zarobku. Okoliczność, że ostatnia faktura sprzedażowa wystawiona została w czerwcu 2017 r. w żaden sposób nie przemawia za tym, że po jej wystawieniu zamiar ubezpieczonej uległ jakiegokolwiek zmianie. Faktem powszechnie znanym jest, że prowadząc własną działalność gospodarczą liczyć się trzeba z sytuacją przejściowego braku zleceń i koniecznością podejmowania działań zmierzających do pozyskania kontrahentów. Niewątpliwie na powyższe, wpływ ma także branża, w jakiej prowadzona jest działalność gospodarcza. Ubezpieczona podejmowała takie działania w okresie przypadającym po dniu 29 sierpnia 2017 r. W jej imieniu działał jej mąż, jako pełnomocnik.

Według odwołującej nie można zgodzić się również ze stanowiskiem organu rentowego, z którego wynika, że podjęła się ona prowadzenia działalności gospodarczej wyłącznie w celu podlegania ubezpieczeniom społecznym. Ubezpieczona jest specjalistą z branży informatycznej. Otrzymywane przez nią wynagrodzenia, zarówno przed rozpoczęciem, prowadzenia działalności, jak i wynagrodzenie otrzymywane w związku z podjęciem zatrudnienia od 16 lipca 2018 r. są wyższe, niż średnie miesięczne wynagrodzenie za pracę. Ubezpieczona pozostając w stosunku pracy otrzymywałaby wyższe świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych, niż to uzyskiwane po podjęciu działalności gospodarczej. Także w kontekście powyższego, trudno uwierzyć, że miałby woleć prowadzić działalność gospodarczą bez świadomej chęci uzyskania dochodu. Wedle skarżącej organ rentowy dokonując oceny stanu faktycznego pominął okoliczność, że w (...) działalność ani nie została przez ubezpieczoną zawieszona ani wykreślona, zatem domniemywać należy, że działalność była prowadzona. Zdaniem odwołującej trudno racjonalnie oczekiwać, aby w trakcie ciężkiej depresji realizowała osobiście aktywności w ramach działalności gospodarczej. To właśnie z powyższego względu nie

było fizycznej możliwości, aby ubezpieczona wykazywała znaczącą aktywność w ramach prowadzenia działalności gospodarczej, mimo to jednak dysponuje dowodami, że aktywność wykonywał jej pełnomocnik, który znał jej zamiar i rozumiał, iż tymczasowo A. G. nie jest w stanie pracować. (odwołanie k. 3 - 7)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 23 – 24 verte)

Na terminie rozprawy poprzedzającej bezpośrednio wydanie wyroku z dnia 25 lutego 2021 r. strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie a dodatkowo pełnomocnik ZUS wniosł zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w stawce ryczałtowej. (e – protokół z dnia 25.02.2021 r. oświadczenie pełnomocnika wnioskodawczynie 00:11:58, oświadczenie pełnomocnika ZUS 00:15:39)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczynie A. G. z zawodu jest technologiem poligrafii. (bezsporne)

W okresie od 24.02.2012r. do 30.06.2014r. wnioskodawczynie była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w spółce (...) sp. z o.o z wynagrodzeniem w kwocie około 23.000 zł. (bezsporne, a nadto dane o podstawach wymiaru składek k. 318 - 322)

W okresie od 1.10.2014r. do 9.11.2014r. ubezpieczona była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w spółce (...) sp. z o.o. z wynagrodzeniem w kwocie 3.000 zł. Przedmiotem działalności tej spółki była m.in. działalność związana z doradztwem w zakresie informatyki, poligrafia i reprodukcja zapisanych nośników informacji, produkcja komputerów i ich sprzedaż, sprzedaż oprogramowania, działalność związana z oprogramowaniem i doradztwem w zakresie informatyki oraz działalność powiązana. (bezsporne, a nadto dane o podstawach wymiaru składek k. 318 - 322)

Ubezpieczona posiada wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ((...)) z datą rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej pod firmą (...) A. G. - od dnia 10.11.2014 r., jako przeważający przedmiot tej działalności wskazano działalność związaną z doradztwem w zakresie informatyki, a jako stałe miejsce jej wykonywania: Ł., ul. (...) lok. 19. (wydruk z (...) k.8 akt ZUS, zeznania wnioskodawczynie 00:02:51 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195)

Firma wnioskodawczynie stanowiła podmiot doradczo-handlowy, doradzała klientom dobór odpowiedniego oprogramowania. Była to działalność konsultingowo-handlowa, polegająca na sprzedaży i doradztwie dla firm polifagicznych i drukarni w zakresie oprogramowania. Ubezpieczona działała w branży poligraficznej i była w niej rozpoznawana a te oprogramowania dotyczyły właśnie tej branży. Wnioskodawczynie miała rozeznanie rynku, to była kontynuacja tego, co robiła poprzednio. Wcześniej ubezpieczona pracowała na umowę o pracę dla międzynarodowych korporacji, które m.in. zajmowały się sprzedażą takiego oprogramowania i była odpowiedzialna za wdrażanie tego typu oprogramowania w całej Europie.

Firma wnioskodawczynie była dystrybutorem resellerem firmy (...) i firmy (...). Programy te są modułowe tzn. że klient mógł kupić część oprogramowania, a następnie mógł dokupić kolejne moduły. Sprzedaż to był początek współpracy z klientem. Licencje były czasowe, były nowe wersje, aktualizacje. Występowała też obsługa serwisowa. Jedno zlecenie dawało szansę na współpracę na kilka lat. Kiedy firma zdecydowała się na jedno oprogramowanie, trudno było potem to oprogramowanie zmienić na inne.

Ubezpieczona zdecydowała się założyć firmę o takim profilu, gdyż na podstawie wcześniej zdobytego doświadczenia zawodowego wiedziała, że w Polsce istnieje w tym zakresie luka i jest zapotrzebowanie. Polski rynek dopiero zaczął się rozwijać w tym kierunku. (zeznania wnioskodawczynie 00:02:51 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka M. G. 01:13:32, CD k. 195)

Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawczynie zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych tj. emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego a także do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w okresach od 10.11.2014r. do 22.05.2015r., od 21.05.2016r. do 15.07.2018r. Natomiast od 23.05.2015r. do 20.05.2016r. zgłosiła się jedynie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w związku z pobieraniem zasiłku macierzyńskiego. (okoliczności bezsporne, a nadto dane o zgłoszeniach ubezpieczonego k. 14 akt ZUS)

Ubezpieczona z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej złożyła również dokumenty rozliczeniowe, w których obliczyła i rozliczyła za siebie należne składki. Początkowo odprowadzała składki od podstawy 6.555,50 zł. W grudniu 2014r. podniosła podstawę wymiaru składek do kwoty 9.365,00 zł (maksymalna). Od stycznia 2015r. zgłosiła podstawę wymiaru składek w kwocie 9.897,50 zł (maksymalna). (dane o podstawach wymiaru składek k. 318 - 322)

W okresie od listopada 2014 r. do października 2018 r. ubezpieczona nie zgłaszała zawieszenia, ani przerw w prowadzeniu działalności gospodarczej. (bezsporne)

We wskazanym okresie ubezpieczona nie zatrudniała żadnych osób, w tym pracowników bądź zleceniodawców. Ubezpieczona nie zawierała żadnych umów o dzieło, czy umów zlecenia z innymi osobami. (zeznania wnioskodawczynie 00:02:51 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka M. G. 01:13:32 – 01:35:17, CD k. 195)

Mąż wnioskodawczynie - M. G. jest z zawodu ekonomistą, nie posiada żadnego wykształcenia w zakresie branży poligraficznej. (zeznania wnioskodawczynie 00:02:51 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka M. G. 01:13:32 – 01:35:17, CD k. 195)

W okresie od 1.12.2014r. do 30.11.2016r. A. G. zgłosiła do ubezpieczeń męża M. G. jako osobę współpracującą przy tej działalności. W dniu 17.11.2014 r. wnioskodawczynie upoważniła swojego męża M. G. do podpisywania deklaracji podatkowych, deklaracji ZUS, zgłoszeń aktualizujących, zeznań podatkowych oraz zgłoszeń rejestracyjnych. (upoważnienie k. 227 akt ZUS, zeznania wnioskodawczynie 00:02:51 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka M. G. 01:13:32 – 01:35:17, CD k. 195)

Mąż wnioskodawczynie w okresie od 16.03.2017 r. do 31.08.2018 r. był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o pracę zawartej z firmą (...) sp. z o.o. w W. zaś od 10.09.2018 r. z tytułu umowy o pracę z (...) spółką z o.o. w W.. (zeznania świadka M. G. 01:35:17, CD k. 195, pismo ZUS k. 226 verte)

Ubezpieczona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej bywała w siedzibie firmy w różnych godzinach. Wnioskodawczynie wystawiała sprzedażowe faktury VAT z uwagi na pomyślnie zakończenie rozmowy i negocjacje z klientami. Wnioskodawczynie pozyskiwała klientów na bazie swoich wcześniejszych kontaktów. Na samym początku prowadzenia działalności jeździła do klientów wraz z mężem jako kierowcą. Prezentacje jej produktów, w tym zagraniczne były organizować przez Internet. Ubezpieczona organizowała spotkania, wysyłała maile, prowadziła działalność handlową. Miała stałych klientów. Od momentu rozpoczęcia rozmów z klientem do finalizacji transakcji upływał różny czas, w zależności od klienta, a także zależało to od uzyskania przez klientów dofinansowania z UE. Czasami trwało to 2-3 tygodnie, a nieraz 2 lata. W sytuacji, gdy klient miał fundusze i był gotowy do zawarcia umowy potrzebny był okres około miesiąca-dwóch. Czas oczekiwania na dofinansowania zależał od tego, kiedy zostały ogłoszone konkursy. Ubezpieczona wykonywała usługi dla klientów, szukała klientów, umawiała się na spotkania, robiła prezentacje. Dokonywała klientom sprzedaży swojego oprogramowania. Pierwsza sprzedaż otwierała współpracę, bo oprogramowania wymagały następnie aktualizacji. (zeznania wnioskodawczynie 00:02:51 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka M. G. 01:13:32 – 01:35:17, CD k. 195, zapisy w rejestrze sprzedaży k. 9, korespondencja e – mailowa k. 14, k. 18 – 19, zapisy w księdze rachunkowej k. 183 - 186)

Ubezpieczona w ramach swojej działalności zwróciła się w 2016 r. do Ł. O. prowadzącego biuro projektowe. Firma wyżej wymienionego od 2015 r. wykonywała duży projekt dla klienta w Egipcie dotyczący budowy nowej maszyny dla prywatnego właściciela. Ł. O. miał możliwość proponowania temu klientowi rozwiązań innych firm, a w szczególności

polskich rozwiązań i polskich firm. Klient tworzył drukarnie, papier i dokonywał druku. W związku z tym Ł. O. spotkał się z wnioskodawczynią w odpowiedzi na jej propozycję. W sumie odbyły się dwa takie spotkania, na których były omawiane ogólne warunki umowy. Pierwsze spotkanie trwało około jedną godzinę. Wnioskodawczyni była przygotowana, miała dużą wiedzę w tym zakresie i wywarła bardzo dobre wrażenie. Drugie spotkanie trwało trzy godziny, było bardziej merytoryczne i odbyło się miesiąc po pierwszym spotkaniu. Na tym spotkaniu ubezpieczona przedstawiła prezentację. To był informatyczny system wspomagający pracę drukarni a drugi produkt wiązał się z grafiką. Wnioskodawczyni miała wykonywać te czynności odpłatnie. Jeśli udałoby się sprzedać produkt to firma (...) miałaby za pośrednictwo procent od dochodów z tytułu jego sprzedaży. Do sformalizowania umowy doszłoby, gdyby klient potwierdził, że jest zainteresowany współpracą. (zeznania wnioskodawczyni 00:02:51 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka Ł. O. 00:51:58 – 01:02:21, płyta CD k. 195)

Ostatnia Fakturę VAT z tytułu sprzedaży została przez firmę wnioskodawczyni wystawiona w dniu 30.06.2017r. (faktury VAT k. 143 – 157 akt ZUS, zapisy w rejestrze sprzedaży k. 9, zeznania świadka M. G. 01:35:17, CD k. 195, zapisy w księdze rachunkowej k. 183 - 186)

Ubezpieczona od lipca 2017r. ze względu na stan zdrowia nie świadczyła żadnych usług, nie prowadziła sprzedaży i nie uzyskiwała żadnych przychodów z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, nie wystawiała żadnych faktur VAT. W spornym okresie ubezpieczona nie była w stanie racjonalnie myśleć, świadczyć żadnej pracy na rzecz żadnego z podmiotów, ani prowadzić firmy a w szczególności rozmawiać z klientami, czy przyszłymi kontrahentami, prowadzić z nimi jakichkolwiek negocjacje, odbywać spotkania. Mąż wnioskodawczyni w spornym okresie nie pozyskał żadnego kontrahenta, nie podpisał żadnej umowy z klientami, gdyż nie był specjalistą w tej dziedzinie. Nie odpisywał na e – maile klientów. Działania męża wnioskodawczyni sprowadzało się jedynie do odbierania telefonów od klientów firmy, którzy do niego dzwonili. Wyżej wymieniony nie potrafił jednak udzielić odpowiedzi na konkretne pytania kontrahentów i nie umiał wykonać żadnego zlecenia w zakresie działalności gospodarczej, gdyż nie miał odpowiedniego wykształcenia. M. G. nie znał się na poligrafii a jego wiedza w zakresie oprogramowania maszyn drukarni była znikoma. (zeznania wnioskodawczyni 00:02:51 – 00:35:59 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka M. G. 01:13:32 – 01:35:17, CD k. 195, korespondencja e – mailowa k. 15 – 17, k. 20-21)

Ł. O. po okresie wakacji w 2017 r. chciał przekazać informacje między wnioskodawczynią a swoim klientem. Kiedy implementował swój system, zwrócił się wówczas do wnioskodawczyni, żeby wrócić do wcześniej prowadzonych rozmów o współpracy. Kontakt jednak był utrudniony, próbował się do wnioskodawczyni dodzwonić, ale nie odbierała ona telefonu, potem kiedy odbierała, była jakby nieobecna. Następnie przekazała kontakt do swojego męża, który jednak nie był w stanie odpowiedzieć na żadne pytania i poinformował klienta, że ubezpieczona cierpi na depresję. Po każdym pytaniu mówił, że oddzwoni, albo mówił, że się wdraża bądź w ogóle się na tym nie znał. Z uwagi na powyższe Ł. O. zrezygnował ze współpracy z firmą wnioskodawczyni. (zeznania świadka Ł. O. 00:51:58 – 01:02:21, płyta CD k. 195, zeznania świadka M. G. 01:13:32 – 01:35:17, CD k. 195)

Ubezpieczona w spornym okresie ponosiła jedynie koszty stałe związane z działalnością takie jak w szczególności: zakup usług księgowych, zakup usług telekomunikacyjnych, amortyzacja samochodu. (historia rachunku k. 140 – 148, zapisy w księdze rachunkowej k. 183 – 186, zeznania podatkowe k. 198, k. 260 - 269)

Ubezpieczona w latach 2015 – 2016 była niezdolna do pracy z powodu choroby przebiegającej w okresie ciąży a następnie przebywała na urlopie macierzyńskim a w okresie od 02.03.2017 r. do 28.08.2017 r. była niezdolna do pracy z powodu choroby. (zeznania wnioskodawczyni 00:02:51 – 00:35:59 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka Ł. O. 00:51:58 – 01:02:21, płyta CD k. 195, zestawienie zaświadczeń k. 227)

Wnioskodawczyni przebywała na zasiłkach chorobowych i opiekuńczych również w okresach od 31.08.2017r. do 29.10.2017r., od 2.11.2017r. do 2.05.2018r., od 8.05.2018r. do 15.07.2018r. (bezsporne, a nadto zestawienie zaświadczeń k. 227)

W okresie od 18.08.2016 r. do 14.07.2018 r. ubezpieczona leczyla się psychiatrycznie z powodu zaburzeń adaptacyjnych i zaburzeń depresyjno – lękowych.

Po okresie wakacji w 2017 r. psychiczny stan zdrowia ubezpieczonej uległ pogorszeniu, gdyż nie mogła ona ze względu na karmienie piersią dziecka zażywać leków i w sierpniu 2017 r. zgłosiła się do lekarza z uwagi na zdiagnozowaną głęboką depresję. Wnioskodawczyni straciła energię życiową co miało związek między innymi ze śmiercią jej matki. Miała zalecane leczenie farmakologiczne. Lekarstwa zaczęła zażywać w styczniu/lutym 2018 r. (zeznania wnioskodawczyni 00:02:51 – 00:35:59 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka M. G. 01:13:32 – 01:35:17, CD k. 195, karta zbiorcza k. 89, zaświadczenie k. 115 – 116, historia choroby z (...) k. 208 – 219, dokumentacja medyczna z prywatnego gabinetu lekarza D. W. k. 233, historia choroby z gabinetu lekarza A. A. k. 236 – 243 verte)

Od 16 lipca 2018 r. do 18.04.2019 r. wnioskodawczyni była zatrudniona w firmie (...) w O. w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierownik zespołu sprzedaży maszyn i urządzeń z wynagrodzeniem zasadniczym 6.000 zł i dodatkiem funkcyjnym 8.400,00 zł a od 1.01.2019 r. z wynagrodzeniem zasadniczym – 13.800 zł i dodatkiem funkcyjnym 600 zł. (umowa o pracę k. 249, aneks do umowy o pracę k. 314, zeznania wnioskodawczyni 00:02:51 – 00:35:59 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195, zeznania świadka Ł. O. 00:51:58 – 01:02:21, płyta CD k. 195, umowa o pracę k. 206)

Od 16.07.2018r. do 31.01.2019r. wnioskodawczyni zgłosiła się z tytułu prowadzonej działalności do ubezpieczenia zdrowotnego z uwagi na równoczesne zatrudnienie na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. (bezsporne)

Wnioskodawczyni zgłosiła w (...) zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej od dnia 1.02.2019 r. z uwagi w szczególności na fakt, że w spornym okresie straciła kontakty z klientami i ucierpiał jej wizerunek. Ubezpieczona wcześniej nie zawieszała działalności z uwagi na to, że czasem w jej branży firmy wymagają zarejestrowanej działalności, żeby podpisać umowę o współpracy. (wydruk z (...) k. 8 akt ZUS, zeznania wnioskodawczyni 00:02:51 w zw. z 01:57:43, płyta CD k. 195)

Od dnia 12.08.2020 r. wnioskodawczyni jest zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. w W. w pełnym wymiarze czasu pracy jako dyrektor sprzedaży z wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 14.041,58 zł. (umowa o pracę k. 250)

W latach 2017 -2018 dochód wnioskodawczyni z tytułu pozarolniczej działalności kształtował się następująco:

- w 2017 r.- 1.744,66 zł;

- w 2018 r. - strata 16.581,77 zł. (zeznania podatkowe k. 198, k. 260 - 269)

Na skutek przeprowadzonej przez organ rentowy kontroli u płatnika, decyzją z dnia 10 maja 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził na podstawie w szczególności art. 83 ust. 1 pkt. 1, art. 68 ust. 1 pkt. 1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późno zm.), że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej A. G. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 29.08.2017 r. do dnia 15. 07. 2018 r. (decyzja k. 16 verte – 20 akt ZUS, protokół kontroli k. 243 - 245 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach sprawy a w szczególności faktur VAT, zeznań podatkowych, wydruku korespondencji e – mailowej, danych o podstawach wymiaru składek, zestawienia zaświadczeń lekarskich, dokumentacji medycznej z przebiegu chorób i leczenia wnioskodawczyni oraz w załączonych do akt sprawy aktach ZUS z przebiegu kontroli w firmie wnioskodawczyni a nadto o zeznania wnioskodawczyni A. G. oraz świadków: M. G. – małżonka ubezpieczonej a także Ł. O. – przyszłego kontrahenta ubezpieczonej.

Podkreślić należy, że zarówno z zebranej w sprawie dokumentacji jak i z zeznań świadków a także samej wnioskodawczyni wynika bezsprzecznie, że fakt rzeczywistego prowadzenia działalności gospodarczej przez

ubezpieczoną w spornym okresie wykluczał jej stan zdrowia, tj. od lipca 2017 r. jej stan psychiczny uległ znacznemu pogorszeniu z uwagi na pogłębiającą się depresję, co potwierdza przedstawiona dokumentacja lekarska. Dodatkowo wskazany powyżej materiał dowodowy jednoznacznie wyklucza, aby przedmiotową działalnością mógł prowadzić małżonek wyżej wymienionej, który dodatkowo także sam wprost przyznał, że nie posiadał żadnej wiedzy i umiejętności w tym zakresie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie A. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 266 ze zmianami) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 4 cytowanego aktu prawnego zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Należy wskazać, że w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.) istotą działalności gospodarczej jest jej prowadzenie w sposób zorganizowany, zarobkowy we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Dla uznania określonej działalności za działalność gospodarczą, konieczne jest łączne spełnienie trzech warunków. Po pierwsze, dana działalność musi być działalnością zarobkową, po drugie, działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany oraz, po trzecie, w sposób ciągły

Do cechy działalności gospodarczej zaliczyć należy:

- a) zawodowy (zatem nie amatorski, nie okazjonalny) charakter działalności;
- b) podporządkowanie się zasadom racjonalnego gospodarowania (regułom opłacalności i zysku);
- c) powtarzalność działań (standaryzacja transakcji, seryjność produkcji, stała współpraca);
- d) uczestnictwo w obrocie gospodarczym. (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1991 roku, III CZP 117/91, OSP 1992, z. 11-12, poz. 235, wyrok NSA w wyroku z dnia 4 lutego 2000 roku, I SA/Lu (...), I SA/Lu (...), niepubl.)

Czasowe granice prowadzenia działalności gospodarczej oraz podlegania z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego wyznacza wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Istnienie wpisu do ewidencji wprawdzie nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek

ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą – wynika, bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności.

Działalność gospodarcza jest faktem, kategorią o charakterze obiektywnym, nie konstytuuje jej zatem wpis bądź jego brak do odpowiedniego rejestru. (vide wyrok WSA w Gdańsku z dnia 16 grudnia 2010 roku, sygn. akt III SA/Gd 556/10, opubl. LEX nr 756387)

Fakt prowadzenia działalności gospodarczej, a nie wpis do ewidencji przesądza o istnieniu obowiązku ubezpieczenia. (wyrok WSA w Warszawie z dnia 26 lipca 2006 roku, sygn. akt VII SA/Wa 686/06)

Działalność ta nie może mieć charakteru przypadkowego, okazjonalnego. W świetle poglądu ugruntowanego w judykaturze, który Sąd w niniejszej sprawie w pełni podziela: prowadzenie działalności gospodarczej polega nie tylko na faktycznym wykonywaniu zleconej pracy, ale także na stworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania: poszukiwaniu zleceniodawców, organizowaniu przyszłych prac, oczekiwaniu na zamówienie. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, Monitor Prawa Pracy 2004 nr 7; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2006 r., I UK 289/05, opubl: OSNAPiUS rok 2007, Nr 11-12, poz. 168)

Wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawcze), np. poszukiwanie klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, posiadaniu lokalu i narzędzi służących do jej prowadzenia, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, zmierzają bowiem do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania, a w rezultacie podjęcia czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności (vide wyrok SA w Białymstoku z dnia 5 marca 2018 r., III AUa 264/17, opubl. L.).

Prowadzenie tej działalności występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową prowadzoną przez wnioskodawcę, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania. Wnioskodawca sam dysponuje swoim czasem przeznaczonym na wykonywanie działalności, i może go wykorzystać na bezpośrednie świadczenie usług, na czynności pomocnicze, wreszcie może swój czas wykorzystać. (tak wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003 r., III AUa (...), opubl. L.)

Podkreślić w tym miejscu trzeba, że w orzecznictwie przyjęto także, iż zarobkowy charakter działalności gospodarczej jest spełniony nie tylko wtedy, gdy z działalności osoba ubezpieczona osiąga wymierne dochody, ale także wtedy, gdy tych dochodów się nie osiąga, co może być również długotrwałym zjawiskiem. Przesłanka zarobkowego charakteru działalności zostanie spełniona wtedy, gdy jej prowadzenie przynosi rzeczywisty zysk, ale również wówczas, gdy pomimo jego nieosiągnięcia, przedsiębiorca nastawiony był na uzyskanie dochodu (tak min. wyrok SA w L. z dnia 19 września 2017 r., III AUa 1315/16).

Nie jest konieczne faktyczne osiągnięcie dochodów z danej działalności. Przynoszenie strat przez daną działalność (zarówno przejściowo, jak i w dłuższych okresach) nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej. Należy bowiem liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia (cel). (vide wyrok SA w Łodzi z dnia 22 lutego 2017 r., III AUa 350/16)

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że wnioskodawczyni A. G. nie wykazała, że od dnia 29.08.2017 r. do dnia 15. 07. 2018 r. faktycznie prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w okresie od 18.08.2016 r. do 14.07.2018 r. ubezpieczona leczyła się psychiatrycznie z powodu zaburzeń adaptacyjnych i zaburzeń depresyjno – lękowych.

Po okresie wakacji w 2017 r. psychiczny stan zdrowia ubezpieczonej uległ pogorszeniu, gdyż nie mogła ona ze względu na karmienie piersią dziecka zażywać leków i w sierpniu 2017 r. zgłosiła się do lekarza z uwagi na zdiagnozowaną głęboką depresję. Wnioskodawczyni straciła energię życiową co miało związek między innymi ze śmiercią jej matki.

Jak sama wnioskodawczyni przyznała w spornym okresie nie była w stanie racjonalnie myśleć, świadczyć żadnej pracy na rzecz żadnego z podmiotów ani prowadzić firmy i co potwierdziły dodatkowo zeznania świadków, w tym przyszłego kontrahenta – Ł. O. a także dokumentacja medyczna. Już sam stan psychiczny wnioskodawczyni w spornym okresie absolutnie uniemożliwiał faktyczne prowadzenie przez nią działalności gospodarczej, w tym wykonywanie zarówno czynności zmierzających do realizacji zadań należących bezpośrednio do zakresu prowadzonej działalności jaki i też zmierzających do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania.

Sama wnioskodawczyni od sierpnia 2017r. ze względu na stan zdrowia nie świadczyła żadnych usług, nie prowadziła sprzedaży i nie uzyskiwała żadnych przychodów z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, nie wystawiała żadnych faktur VAT. Nie prowadziła żadnych rozmów z klientami, czy przyszłymi kontrahentami, nie prowadziła z nimi jakichkolwiek negocjacji, nie odbywała spotkań.

Z całokształtu zebranego materiału dowodowego nie sposób także uznać, że jakiegokolwiek czynności z zakresu tej działalności w spornym okresie wykonywał mąż ubezpieczonej.

Wyżej wymieniony w swych zeznaniach w charakterze świadka wprost przyznał, że nie był w stanie wykonywać działalności gospodarczej chociażby już z uwagi na całkowity brak fachowej wiedzy w zakresie bardzo specjalistycznego przedmiotu tej działalności, na którym się kompletnie nie znał.

Świadek zeznał, że nie pozyskał żadnego kontrahenta, nie podpisał żadnej umowy z klientami, gdyż nie był specjalistą w tej dziedzinie i nie znał się na poligrafii a jego wiedza w zakresie oprogramowania maszyn drukarni była znikoma.

W spornym okresie wykonywał on pracę na umowę o pracę.

Jak wynika z zeznań wnioskodawczyni i świadka Ł. O. działania męża wnioskodawczyni sprowadzało się jedynie do odbierania telefonów od klientów firmy, którzy do niego dzwonili. Wyżej wymieniony nie potrafił jednak udzielić im odpowiedzi na konkretne pytania i nie umiał wykonać żadnego zlecenia w zakresie działalności gospodarczej a informował ich tylko o chorobie wnioskodawczyni.

Ze zgromadzonej ze spornego okresu dokumentacji zawierającej wydruk korespondencji e – mailowej wynika, że M. G. nie odpisywał nawet na e – maile klientów.

Dodatkowo także we wskazanym okresie ubezpieczona nie zatrudniała żadnych osób, w tym pracowników bądź zleceniodawców, którzy mogliby ją czasowo zastąpić.

W konsekwencji powyższego w niniejszym postępowaniu ubezpieczona nie przedłożyła żadnych zawartych umów z klientami, brak też dokumentów potwierdzających, że za wykonywane usługi otrzymywała zapłatę, w tym: brak wystawionych rachunków, czy też faktur VAT ze spornego okresu. Brak świadków klientów firmy, którzy mogliby potwierdzić, że ubezpieczona bądź jej mąż faktycznie wykonywali na ich rzecz jakiegokolwiek czynności.

W tym stanie rzeczy przyjąć należy, że w spornym okresie mąż wnioskodawczyni co najwyżej wykonał pewne czynności okazjonalnie – odebrał telefony od klientów w celu poinformowania ich, że ubezpieczona przebywa na zwolnieniu lekarskim. W tym przypadku nawet nie sposób mówić więc o powtarzalności działań (standaryzacji transakcji, seryjność produkcji, stałej współpracy). Brak jest dowodów, że wnioskodawczyni wykonywała swoje czynności stale, że stanowiły one jej codzienną pracę, tj. powtarzaną z regularną częstotliwością. Sporadycznie podejmowane czynności nie mieszczą się zaś w pojęciu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Firma (...) z pewnością nie uczestniczyła w obrocie gospodarczym.

Na podkreślenie zasługuje też wysokość podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia w relacji do obrotów firmy wnioskodawczynie. Ubezpieczona zadeklarowała maksymalną podstawę wymiaru składek podczas, gdy w spornym okresie ponosiła jedynie koszty stałe związane z działalnością takie jak w szczególności: zakup usług księgowych, zakup usług telekomunikacyjnych, amortyzacja samochodu.

Z przedstawionego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu wynika, że z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej w 2017 r. uzyskała dochód 1.744,66 zł a w 2018 r. poniosła stratę w wysokości 16.581,77 zł.

Brak zatem także kolejnej z podstawowych cech działalności gospodarczej takiej jak, podporządkowanie się zasadom racjonalnego gospodarowania (regułom opłacalności i zysku).

Mając na względzie powyższe przyjąć należy, że w okresie od dnia 29.08.2017 r. do dnia 15. 07. 2018 r. A. G. nie wykonywała pozarolniczej działalności gospodarczej.

Formalne posiadanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej oraz zgłoszenie się wnioskodawczynie do ubezpieczeń społecznych miało jedynie na celu umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W systemie ubezpieczeń społecznych obowiązuje zaś zasada solidaryzmu. Solidaryzm oznacza urzeczywistnienie idei samopomocy społecznej poprzez udzielanie świadczeń osobom znajdującym się w potrzebie, z funduszu wypracowanego wspólnym wysiłkiem ubezpieczonych. Oznacza to, że płacą wszyscy, a korzystają tylko ci którzy zostali dotknięci ryzykiem socjalnym. (por. W. Muszalski Ubezpieczenie społeczne, Warszawa 2004)

Tymczasem działania A. G. zmierzały do tego, aby osiągnąć nieuzasadnione świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych osób ubezpieczonych.

W konsekwencji skoro wnioskodawczynie faktycznie nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od dnia 29.08.2017 r. do dnia 15.07.2018 r., to organ rentowy w zaskarżonej decyzji prawidłowo uznał, że w spornym okresie nie podlegała ona ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu tej działalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 kpc w wyroku oddalił odwołanie A. G., uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 10 maja 2019 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł..

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 t.j. z późn. zm).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczynie.

K.B